

Sygn. akt I C 854/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Ewa Jarzębska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę 4198,54 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz P. R. kwotę (...),54 (cztery tysiące sto dziewięćdziesiąt osiem 54/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2014 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz P. R. kwotę (...),07 (tysiąc osiemset pięć 07/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 854/14

UZASADNIENIE

W dniu 2 września 2014 r. P. R. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. z pozwem o zapłatę kwoty 2000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, że w wyniku zdarzenia z dnia 24 stycznia 2014 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki H. nr rej. (...) należący do R. L.. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie w zakresie OC u strony pozwanej. Szkada została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 25 stycznia 2014 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła R. L. tytułem odszkodowania kwotę 2200,25 zł. W dniu 13 lutego 2014 r. poszkodowany zawarł z P. R. umowę cesji, na mocy której powód nabył wierzytelność z tytułu uszkodzenia pojazdu.

[pozew k.2-4]

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie. W ocenie Towarzystwa (...) w toku postępowania likwidacyjnego została wypłacona kwota odpowiadająca wysokości wyrządzonej szkody. Ponadto pełnomocnik pozwanego podniósł, że szkoda była likwidowana w tzw. procedurze uproszczonej za zgodą poszkodowanego, który wyraził zgodę na wypłatę mu odszkodowania w wysokości 2200,25 zł. W przypadku kwestionowania na późniejszym etapie wysokości wypłaconej kwoty poszkodowany zobowiązał się do przedstawienia dokumentacji fotograficznej uszkodzeń pojazdu i faktur za naprawę pojazdu, co miało ewentualnie stanowić podstawę do wypłaty uzupełniającego odszkodowania. W ocenie pełnomocnika strony pozwanej umowa cesji wierzytelności zawarta

między poszkodowanym a powodem nie jest skuteczna, albowiem R. L. nie mógł przenieść na P. R. więcej praw, aniżeli sam posiadał.

[odpowiedź na pozew k.16-18]

W piśmie z dnia 4 listopada 2015 r., doręczonym pełnomocnikowi strony pozwanej na rozprawie w dniu 9 listopada 2015 r., pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo o kwotę 2198,54 zł, wnosząc o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty łącznie 4198,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. Pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie powództwa, również w rozszerzonej części.

[pismo k.274, protokół rozprawy k.278]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej z dnia 24 stycznia 2014 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki H. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność R. L.. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w S.. R. L. zgłosił niniejszą szkodę stronie pozwanej w dniu 25 stycznia 2014 r. W toku postępowania likwidacyjnego poszkodowany wyraził zgodę na likwidację szkody w tzw. procedurze uproszczonej oraz wypłatę odszkodowania w wysokości 2200,25 zł tytułem należnego mu odszkodowania.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 11 lutego 2014 r. na zlecenie R. L. została wykonana przez (...) Biuro (...) prywatna ekspertyza dotycząca wyceny szkody w samochodzie H..

[dowód: ekspertyza k.7-8 odwr.]

W dacie szkody samochód był powypadkowy, naprawiony za pomocą części oryginalnych. Po kolizji z dnia 24 stycznia 2014 r. R. L. nie dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu.

[dowód: zeznania świadka R. L. k.192-193]

W dniu 13 lutego 2014 r. R. L. zawarł z P. R. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu w stosunku do (...) S.A. w S. z tytułu uszkodzeń i kosztów z tym związanych pojazdu marki H. nr rej. (...).

[dowód: umowa cesji k.9 odwr., zeznania świadka R. L. k.193]

W przypadku kwestionowania na późniejszym etapie wysokości wypłaconej kwoty uzupełniające odszkodowanie miało być wypłacone na podstawie dokumentacji fotograficznej uszkodzeń pojazdu i faktur za jego naprawę.

[okoliczność bezsporna]

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki H. nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 24 stycznia 2014 r. przy użyciu części oryginalnych wynosi: 6398,79 zł brutto, tj. 5202,27 zł netto, przy zastosowaniu bazy właściwej dla daty szkody, tj. ze stycznia 2014 r., oraz 6508,09 zł brutto, tj. 5291,13 zł netto, przy zastosowaniu cen dla dnia dokonania naprawy, tj. z lutego 2014 r. Koszt naprawy przy użyciu tzw. zamienników i stawki za 1 roboczogodzinę tzw. kosztorysową wynoszą 2693 zł brutto, tj. 2189,43 zł netto. Wykonanie naprawy w tak niewielkim zakresie nie ma wpływu na wartość rynkową przedmiotowego pojazdu.

[dowód: opinia pisemna biegłego k.218-229, pisemna opinia uzupełniająca biegłego k.244-259]

Sąd zważył co następuje:

W rozpatrywanej sprawie bezsporne jest, że w wyniku kolizji z dnia 24 stycznia 2014 r. uszkodzeniu uległ samochód marki H. nr rej. (...), stanowiący własność R. L.. Poszkodowany zgłosił szkodę (...) SA w S., w której w

zakresie OC posiadaczy pojazdów był ubezpieczony sprawca kolizji. Strona pozwana nie kwestionowała zasady swej odpowiedzialności. Podnosiła jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego zostało wypłacone odszkodowanie w kwocie 2200,25 zł, która została uzgodniona z R. L. w tzw. procedurze uproszczonej, jeszcze przed dokonaniem oględzin pojazdu, a ewentualne dalsze roszczenia w tym zakresie poszkodowany mógł zgłaszać, przedstawiając dokumentację zdjęciową uszkodzeń pojazdu i rachunki za jego naprawę, czego nie uczynił. Z tego też powodu strona pozwana kwestionowała skuteczność umowy cesji wierzytelności z dnia 13 lutego 2014 r., zawartej pomiędzy R. L. a P. R..

Na początku rozważań należy podkreślić, że zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki.

Przepis art. 510 k.c. stanowi o skutkach prawnych cesji wierzytelności. Stosownie do tego przepisu umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że likwidacja szkody zgłoszonej przez R. L. nastąpiła w trybie uproszczonym. Poszkodowany mógł jednak domagać się w okresie późniejszym dodatkowego odszkodowania, o ile przedstawiłby dokumentację zdjęciową uszkodzeń pojazdu oraz rachunki za jego naprawę, a koszty naprawy pojazdu przekraczałyby kwotę wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego.

W tym miejscu należy jednak wskazać, że w umowach ubezpieczenia lub ogólnych warunkach umów ubezpieczenia zawierane są postanowienia dotyczące sposobu rozliczania szkody. Zapisy te wiążą jednak wyłącznie strony danej umowy, a zatem regulują one postępowanie likwidacyjne w przypadku szkód w pojeździe ubezpieczonego. W rozpoznawanej sprawie poszkodowany doznał szkody w swoim pojeździe z uwagi na zawinione działanie sprawcy wypadku, który był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. Poszkodowanego, a tym samym powoda, który nabył wierzytelność w drodze cesji, nie wiążą zatem postanowienia o likwidacji szkody w tzw. trybie uproszczonym. Żaden też przepis Kodeksu cywilnego regulujący umowę ubezpieczenia (art. 805 i n.) nie przewiduje takiego rodzaju sposobu likwidacji szkody.

Uznać zatem należy, że w rozpoznawanej sprawie zastosowanie ma przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W rozpoznawanej sprawie powód dokonał wyboru sposobu likwidacji szkody zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z przepisu art. 363 § 1 k.c., dochodząc naprawienia szkody poprzez zapłatę odszkodowania w wysokości uzasadnionych kosztów naprawy.

Zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego, sporządzonej w niniejszym procesie, uzasadniony koszt naprawy samochodu marki H. nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 24 stycznia 2014 r. przy użyciu części oryginalnych wynosi: 6398,79 zł brutto, tj. 5202,27 zł netto, przy zastosowaniu bazy właściwej dla daty szkody, tj. ze stycznia 2014 r., oraz 6508,09 zł brutto, tj. 5291,13 zł netto, przy zastosowaniu cen dla dnia dokonania naprawy (ustalenia odszkodowania), tj. z lutego 2014 r. Koszt naprawy przy użyciu tzw. zamienników i stawki za 1 roboczogodzinę tzw. kosztorysową wynoszą 2693 zł brutto, tj. 2189,43 zł netto. Zakres naprawy samochodu biegły ustalił w oparciu o rozmowy przedstawiciela ubezpieczyciela z poszkodowanym, których nagrania strona pozwana złożyła do akt. Zakres koniecznej naprawy, ustalony w toku postępowania likwidacyjnego, nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Ponadto biegły

wskazał, że wykonanie naprawy w tak niewielkim zakresie nie ma wpływu na wartość rynkową przedmiotowego pojazdu. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że zachodzą przeszkody w ustaleniu kosztów naprawy w oparciu o ceny części oryginalnych. Biegły wskazał również, że celowe jest wyliczenie kosztów naprawy w oparciu o bazę cen części zamiennych w systemie audatex z lutego 2014 r., ponieważ pozwane Towarzystwo ostateczną wartość odszkodowania określiło w rozmowie z poszkodowanym w dniu 4 lutego 2014., co wskazuje, że zastosowano ceny z lutego 2014 r. Uzasadnione jest zatem uwzględnienie cen z daty naprawy (ustalenia odszkodowania), a nie daty powstania szkody.

Powód tytułem uzupełniającego odszkodowania dochodził jednak łącznie kwoty 4198,54 zł, przyjmując zatem, że uzasadnione koszty naprawy wynoszą 6398,79 zł, tj. według cen części oryginalnych w dacie szkody.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że uzasadnione koszty naprawy przedmiotowego pojazdu w związku ze szkodą z dnia 24 stycznia 2014 r. wynoszą 6398,79 zł. Kwotę tą, wynikającą z opinii biegłego sądowego, należy pomniejszyć o kwotę wypłaconego przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowania, tj. o kwotę 2200,25 zł. Wysokość uzupełniającego odszkodowania wynosi zatem 4198,54 zł.

Zgodnie z treścią art. 817 § 1 i 2 k.c. w przypadku braku odmiennych ustaleń zakład ubezpieczeń zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W rozpoznawanej sprawie szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 25 stycznia 2014 r., a zatem należne odszkodowanie winno być wypłacone najpóźniej do dnia 24 lutego 2014 r. Dochodzenie przez powoda odsetek ustawowych od dnia 25 lutego 2014 r. jest zatem w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4198,54 zł tytułem dodatkowego odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2014 r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na jego rzecz kosztów procesu w kwocie 1805,07 zł, na którą składają się: 100 zł – opłata od pozwu, 1088,07 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 130³ § 2 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd w pkt 3 wyroku nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 zł, stanowiącą uzupełniającą opłatę od rozszerzonej części powództwa.

Z uwagi na to, że w toku procesu tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa zostało wypłacone wynagrodzenie biegłego w kwocie 324,38 zł, które do dnia orzekania nie zostało uiszczzone przez żadną ze stron, Sąd na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) nakazał pobrać tę kwotę od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.